

# GAZETA TRANSILVANIEI

**Redacţia şi Administraţia**

PIAŢA LIBERTĂŢII BRAŞOV. —  
TELEFON 226.

Abonament anual 860 lei.  
Pentru străinătate 800 lei.  
Anunţuri, reclame, după tarife.

Fondată la 1838 de George Bariţiu

Apare de trei ori pe săptămână

Prin tine însuşi, cetăţene, şi pentru  
tine, la libertate, legalitate şi cinste.

## Un pas înainte pentru consolidarea culturii naţionale

Uniunea femeilor române — secţia  
femenină şi biopolitică a Astei.

Infăptuirea „Secţiunii femeine-biopolitice” a „Astei” este astăzi pe deplin confirmată. Tre-cută prin Adunarea generală din 4-5 Decembrie 1924 şi prin şedinţa plenară din 29 Dec. 1927 s'au îndeplinit toate formalităţile şi Uniunea femeilor române colaborează cu Astra ca Secţie feminină biopolitică, putând să-şi înceapă activitatea.

Aprecierea Comitetului central pentru întâia manifestare a acestei Secţii în şedinţa festivă a Adunării generale prin cuvântarea preşedintei M. Baiulescu trimisă şi celuilă de d-na Veturia Lapedat, cuprinzând Comemorarea marelui Rege Ferdinand, precum şi Conferinţa d-nei Mihaela Catargi despre Feminism, este deosebit de elogioasă.

Uniunea femeilor române va reprezenta prin Societăţile sale federate şi Secţia feminină-biopolitică a Astei.

Următoarea listă a membrilor a fost aclamată din partea adunării generale a Astei:

Preşedintă: Maria B. Baiulescu Braşov.

Membre active: D-nele Maria B. Baiulescu (Braşov); Maria Popescu-Bogdan (Braşov); Catina A. Bârseanu (Sibiu); Veturia Lapedat (Sibiu); Livia dr. Boila (Cluj); Olivia dr. Deleu (Cluj); Constanţa Bogdan-Duică (Cluj); Elena Meissner (Iasi); Mihaela Catargi (Bucureşti); Elena Pop Hossu Longin (Băseşti).

Membre corespondente: Elena I. Sabadeanu (Braşov); Elena Pricu (Braşov); dr. Maria Şerban (Cluj); Aglaia Eliad decedată (Cluj); dr. Elena Bratu (Cluj); Eliza Bodocan (Blaj); Ana Cicio-Pop (Arad); Maria Epure (Baia-Mare); Alexandrina Vidrişin (Timişoara); Elena dr. Aciu (Şimleu); Veturia Candra (Oradea Mare); Ana Selăgean-Butean (Beiuş); Olga Sturdza (Iasi); Maria Petrovici (Iasi); Isabela Sadoveanu (Bucureşti); Maria M. Pop (Craiova); Olga Grigorovitză (Cernăuţi).

Toate aceste doamne fac parte din Comitetele societăţilor federate ale Uniunii femeilor române.

Această colaborare între ambele societăţi federale, această asociere a elementului feminin la însemnata şi valoroasă activitate a Astei, vechea şi vrednică purtătoare de lumină a culturii poporului românesc în trecutul nostru vitreg, va fi un exemplu al aprecierii feminine pentru realizarea tuturor aspiraţiunilor feminine.

Iniţiatorul acestei idei de colaborare feminină în secţia biopolitică a Astei, d-l prof. dr. Iuliu Moldovan, n-a pregetat şi cu stăruinţă rară, prin îndelungată

corespondenţă cu preşedinta Uniunii a reuşit să dea viaţă acestei idei.

Dorim din inimă ca societăţile federate la Uniunea femeilor române să dovedească şi cu această ocaziune devotamentul lor pentru această activitate sportivă, care va potenţa programul similar al Uniunii noastre şi va da roade folositoare neamului românesc, prin dublarea puterilor întovărăşite.

Maria B. Baiulescu,  
preş. U. F. R. secţia feminină-biopolitică a Astei.

## Spre soluţionarea problemei noastre monetare.

De N. G. V. Gologan.

III.

Punerea în execuţie a convenţiei dintre Statul nostru şi Banca Naţională prin retragerea din circulaţie a sumelor ce reprezentau plăşile anuale ale Statului în contul datoriilor sale contractate la Institutul de emisiune a avut ca unică urmare intensificarea tot mai pronunţată a crizei financiare, dobânzile din cauza lipsei de numerar ajungând în mod normal să consume până la  $\frac{1}{3}$  din valoarea împrumuturilor.

Leul nu se îmbunătăţeşte cu toate că devine din ce în ce tot mai căutat, decât în momentul când sumele ce se plătesc a-

nual streinăţăii în contul datoriilor publice încep a se reduce simţitor prin surplusul exportului nostru faţă de ceea ce importăm din străinătate.

Această împrejurare arată şi mai mult, că atâta timp cât sarcinile datoriilor streine apasă încă greu asupra economiei unei ţări, o revenire la normal prin mijloace proprii este un lucru cu neputinţă.

Că acesta este adevărul ne-o dovedeşte însăşi hotărârea din ultimul timp a guvernului nostru de a trece la soluţionarea definitivă a problemei noastre monetare: stabilizarea leului prin contractarea unui împrumut extern.

Faptele s'au dovedit şi de data aceasta mai tari decât voiaţa omului.

Şi dacă s'ar fi ţinut cont de această condiţiune, stabilizarea se putea realiza cel puţin cu un an înainte, căci cu nimic stările economice de astăzi nu sunt mai avantajoase acestei operaţiuni ca cele de acum un an.

Menţinerea leului la cursul de 3.20 s'ar fi putut face cu atât mai bine în cazul stabilizării legale, câtă vreme cursul s'a menţinut la acest nivel şi în împrejurările ştiute.

După 8 ani dela război am ajuns în cele din urmă la definitivă hotărâre în materie de însănoşire monetară, „stabilizarea”.

Când se va face această operaţiune. Şeful guvernului şi Ministrul finanţelor d-l Vintilă Brătianu a declarat că „termenul operaţiunii nu poate fi dinainte precizat pentru a nu da loc la

speculaţiuni, şi că operaţiunile de stabilizare se vor efectua atunci, când ele vor fi hotărâte, cu toată siguranţa unei reuşite depline şi fără a provoca perturbaţiuni ca în alte state”.

Cursul la care se va face stabilizarea desigur, că nu se poate şti dinainte, căci cunoaşterea lui ar da naştere la speculaţiuni şi mai ales atunci când acest curs ar diferi fie în jos, fie în sus faţă de cursul zilei.

De aceea calea cea mai sigură este aceea a cursului zilnic, în cazul când acesta se menţine la cursul mijlociu de 3.20 sau este inferior acestuia.

Dacă cotarea leului înregistrată însă în preajma executării operaţiunii sau nu cu prea mult înainte o urcare, — aceasta nu trebuie luată în considerare în calculul stabilizării.

Cât priveşte puterea liberatorie a monedei după executarea stabilizării, raportul trebuie menţinut în proporţia adoptată prin stabilizare.

Dacă reducerea banului vechiu faţă de banul nou reprezintă 1 la 33, aceeaşi trebuie să fie proporţia şi în ceea ce priveşte puterea liberatorie a noii monede, adică o datorie de 33 lei să se achite cu un leu monedă nouă.

Altfel se vor produce din nou perturbaţiuni, cu deplasări de valori dintr-o economie în alta. Un exemplu ne va lămuri mai bine: Păstrând raportul de 1:33 o datorie de lei 33.000 ar urma să fie plătită după stabilizare cu 1000 lei; dacă însă raportul puterii liberatorii se fixează 1:25 cele 33.000 lei vechi trebuiesc achitaţi cu 1320 lei noi, deci o pierdere de 320 lei noul pentru debitor şi un câştig de aceeaşi mărime pentru creditor.

Ar urma deci o deplasare de bunuri din direcţia datornicilor în aceea a creditorilor.

Asupra stabilizării după câte se afirmă pare că suntem definitiv fixaţi, rămâne numai ca cuminenţia conducătorilor noştri să ferească economia ţării de noul şgduiri prin felul cum vor înţelege să realizeze această importantă operaţiune, de care depinde în primul rând intensificarea muncii naţionale pentru punerea în valoare a marilor bogăţii ale ţării.

Incheiem acest studiu cu nădejdea, că anul 1928 nu va trece fără să aducă prin stabilizarea monetară siguranţa în tranzaţiuni, de care simte atâta nevoie întregul nostru organism economic.

Braşov, 13 Ianuarie 1928.

Nicolae G. V. Gologan,  
Secretar General Camera de Comerţ Braşov.

Lucrări consultate:

1) Prof. G. Taşcă: Problema stabilizării monetare, expunere făcută înaintea Camerei de comerţ şi industrie din Bucureşti în şedinţa din 8/IV 1927 Buletinul Camerei.

2) Prof. dr. I. N. Angheliescu, rectorul Academiei de Inalte Studii comerciale şi industriale din Bucureşti: Masa de manevră valutară, Analele economice şi statistice No. 5-6-927.

3) Mihai Popovici: Politica de revalorizare şi convenţiunea cu Banca Naţională.

4) Mihail Manoilescu: Cum putem reinvia leul-aur.

5) Diverse ziare şi reviste cu caracter economic.

## Liberalii şi opinia publică.

Un spontan acces de revoltă te cuprinde, când vezi faţă în faţă cele două noţiuni exprimate prin titlul acestui articol.

Liberalii... opinie publică!

În ultimul său număr oficiosul guvernului liberal face de vreo zece ori apel la opinia publică, chemându-o să condamne politica partidului naţional-jărănesc.

Dacă n-am cunoaşte fundul mociros al politicii liberale, am confunda poate îndrăzneala de mai sus a „Viitorului” cu naivitatea copilului care întinde mâna după stele.

Un trecut de experienţe şi un negru dosar de fapte ne face însă să înţelegem până în cel mai adânc colţ al lui, acest cinism de ipocrizie liberală.

Apelul liberal la opinia publică a ţării ne reaminteşte laşa făjărnice a agentului poliţienesc, care îşi mângăie şi-şi imploră clientul schingiuît peste noapte, ca să-i dea atestată de bună purtare şi să-i acorde sprijinul pentru a-şi putea continua opera de inchişitor al beciurilor nocturne ale Poliţiei.

Opinia publică — invocată de liberali ?!

Ori crede partidul d-lui Vintilă că purtătorii acestei opinii însemnează turma de behăitoare pe care o mână, după cum îi place, măciuca nesimţitoare a ciobanului ?!

Condamnabilă şi mizerabilă concepţie, care descopere în toată ruşinoasa-i golăitate respectul liberalilor faţă de ţara, la a cărei opinie fac apel!!!

Votul universal transformat în rezultat al ciomagului electoral, uzurpare de conducere a ţării forţată de paturile puştilor jandarmereşti îmbărbătate de asmuţările călăilor ţării acoperiţi sub masca de administratori ai ei — iată meritele, pe baza cărora liberalii cred, că opinia unei ţări poate fi până la infinit prostituată.

## Un senzational proces in Ungaria.

Intre primministru Ungariei contele Bethlen şi deputatul Emil Nagy a izbucnit un conflict, din cauză că acesta din urmă a demonstrat printr-un articol, că la Bruxelles contele Csaki, în calitate de delegat al guvernului ungar a acceptat un acord prin care Ungaria adera la punctul de vedere al guvernului român în chestiunea exproprierei optanţilor unguri. Primul ministru, contele Bethlen încercând să respingă demonstraţia deputatului Nagy, l-a invitat pe acesta să se adreseze justiţiei, pentru ca să se stabilească astfel de partea cui este dreptatea, adăugând că dacă tribunalul va da deputatului Nagy câştig de cauză, guvernul va demisiona, trăgând consecinţele pretinsei greşeli.

După cum anunţă agenţia „Radior”, deputatul Nagy a declarat ziariştilor că acceptă apelul făcut de primul ministru şi va intenta acţiune judiciară contra şefului guvernului.

In treacăt.

## O complectare.

Din „Viitorul”:

„Ion I. C. Brătianu se odihneşte pentru vecie în cripta dela Florica, dar pe zi ce trece, minunata sa personalitate, operele ce-a înfăptuit se ivesc în lumini tot mai vii, tot mai pilduitoare”.

E vorba de morţi. Noi zicem: odihnă în pace!

— Dar tot „Viitorul” mai spune:

„Membrii partidului naţional-liberal şi admiratorii marelui dispărut Ion I. C. Brătianu, sunt încunoscuiţi că, dacă doresc să aibă: Bustul, în bronz, (opera sculptorului Jalea), Placheta comemorativă, în bronz, (opera sculptorului Christescu) şi Fotografiile (clişeuul „Julietta”) reprezentând pe fostul Preşedinte al partidului naţional liberal, cum şi volumul „Florica” (Versurile de Ion I. Pillat, iar desemnurile opera Pictorului Ştefan Popescu), să se adreseze Secretariatului general al clubului central al partidului naţional liberal”.

Foarte bine! Dar pe seama admiratorilor marelui dispărut — setoşi de „lumini pilduitoare” — nu s-a publicat un lucru: testamentul marelui Român dispărut.

## Declarațiile d-lui Al. Vaida-Voevod asupra situației

D-l dr. Alexandru Vaida-Voevod a acordat un interview mai lung ziarului „Lupta”, din care reținem următoarele părți:

### Chestiunea împrumutului.

„Contractarea unui împrumut, pentru stabilizare și refacere — ne spune d-l Vaida — s'a făcut de opt ani de zile cea mai urgentă necesitate. Cei cari s'au opus au fost liberalii, fie că erau la guvern, fie că guvernau din opoziție. Astăzi nu mai e nici un secret că această politică le era dictată exclusiv de interesele lor bancare.

Actualmente, când înșiși uzurarii țării simt falimentul apropiat, în mod brusca ne-au expropriat programul nostru pentru care am stăruit dela început.

Dar cine să le dea credit? Capitalul străin a pierdut orice încredere în capacitatea financiară și în onestitatea aplicării legilor prin guvernele liberale.

Secătura Vechiului Regat și exploatarea fără de milă a noilor provincii, tratate ca niște colonii, prin politica hrăpărească, vecinic nepotolită; stagnarea producției; amorțirea forței de inițiativă; șicanele împotriva capitalului străin, au făcut ca astăzi nimeni în străinătate să nu se mai încredă în capacitatea de adaptare a liberalilor. Se știe acolo că: „Vintilă își schimbă părul, dar năraul — ba!”

Din fericire, oricât s'au străduit liberalii a face să se creadă în străinătate că ei sunt țara, n'au găsit crezământ. Astăzi îi cunoaște toată lumea și fiecare își dă seama că un popor de ordine, harnic și stăruitor este exploatat — din punct de vedere politic și economic — de o clică infim de mică și că țara nu poate avea nici o vină pentru dezastruoasa reputație pe care liberalii și-au creat-o.

Nu România, ci politica liberală e compromisă în ochii străinătății.

Dacă Partidul nostru — prin bărbați fruntași ai săi, cu legă-

turi în țările epuse a căutat să îndrepte ravagiile, pricinuite de metodele liberale, în detrimentul bunului renume al țării, vedem azi că presa oficială nu încetează să țipe: „trădare!”

Dacă d-nii Popovici, la Paris, Tilea, la Londra, Răducanu la Berlin, Madgearu la Praga, stăruiesc să salveze restul de simpatii pentru România, ei sunt acuzăți de lipsă de patriotism.

Cu ce drept reclamă presa liberală monopolul patriotismului, pe seama d-lui Victor Antonescu? E posibil că d-sa se silește să obțină — pentru fondurile partidului liberal — în calitate de samsar prost, un provizion dela marele prieten al partidului său d-l Zaharoff.

Aceasta nu poate însemna însă un profit pentru țară.

Ciudată mentalitate! După ce opt ani de zile toate sbucimările de-a obține împrumutul s'au terminat cu fiasco din cauza liberalilor — tot ei încearcă, acum la spartul târgului, să șantajeze lumea cu povestea că ar avea șanse să realizeze împrumutul de stabilizare și de refacere.

Nereușind, desigur că vor țipa: „Partidul Național-Tărănist e de vină!”

Datoria lor ar fi, dacă ar dispune de o scântee de adevărat patriotism, să se retragă fără întârziere făcând loc Partidului nostru. Acesta nefiind compromis, nici în țară, nici în străinătate, ar avea mult mai bune șanse de-a obține creditul moral și material atât de indispensabil. Ar însemna însă a nu cunoaște firea liberală dacă mi-aș face iluzia că ei dispun de acest rest de patriotism.

Știind guvernul că Partidul Național-Tărănesc ajungând la putere ar putea obține credi-

tele necesare, în condițiuni foarte avantajoase, el se cramponează de putere, pentru-că devisa liberalilor este și rămâne: „Vivat injustiția, pereat mundus”.

### Guvernarea viitoare a țării.

Vorbind de cramponarea cu orice preț a liberalilor la guvern cari își aroagă și după moartea lui Ionel Brătianu „misiunea divină” de-a stăpâni țara, deși nu se bucură de încrederea nici unui factor constituțional, d-nul Vaida declară:

„Urnele lui Davidoglu au dat doară — ca substitute a suveranității voinței naționale — lui Ionel Brătianu, încrederea lor... Iar încrederea urnelor, nici chiar în România Mare nu se poate moșteni. De asemenea nici prerogativele Inaltei Regențe nu pot trece peste prerogativele pe care Constituția le asigură suveranității regale și suveranității națiunii,

Acest guvern rămâne deci la putere, numai în virtutea legii inerției.

Rămânem însă liniștiți în convingerea că bază de drept, bază legală, bază de omenie, bază de autoritate reală și autoritate morală, nu are”.

### Chestia interviewului d-lui Maniu.

„Sunt sigur că d-l Maniu, va da — la momentul oportun — lămuririle pe care le va socoti de bune, relative la interviewul publicat în „Petit Parisien”. Din parte-mi, găsesc că după gafa pe care guvernul a comis-o prin înscenarea procesului Manoiilescu, violențele debitate împotriva șefului nostru, pe temeiul acelui interview, au fost o a doua mare greșală.

Procesul Manoiilescu a făcut ca „sabia lui Damocles”, care atârna din Paris, până deasupra capetelor întrunite în consiliu de miniștri la București, să sclipească tare.

Opinia publică, de la Vlădică și generali, până la opincă și umili funcționari, a început să discute cu multă căldură, pro și contra aceluia, la care se referă actul dela 4 Ianuarie, cei mai mulți cu simpatie, — hai să zicem în jurul „Sabiei lui Damocles”.

Rezultatul a fost că d-l Manoiilescu a devenit o personalitate — nu numai cunoscută în opinia publică mondială, dar și înconjurată de simpatie, în interiorul țării.

Acelaș lucru se întâmplă acum și cu interviewul d-lui Maniu. În toate țările republicane, dela atacurile presei liberale încoace, autoritatea d-sale a crescut, iar la noi în țară calomniile presei liberale au produs simptome vrednice de a da de gândit ori cărui bărbat de stat, care e convins că pentru noi numai forma de stat monarhică e potrivită.

Pe d-l Maniu îl cunoaștem cu toții. Il cunosc prea bine și stăpânii presei liberale ca pe un bărbat de stat adânc monarhic și devotat dinastiei.

Fiind d-sa atacat de monitoarele bizantinismului liberal, noi, prietenii lui, am ajuns în situațiunea penibilă următoare:

Țărani de bună credință și de omenie ni s'au adresat cu observațiile acestea: „Am fost în America: ce țară blagoslovită! Ce populație! Ce oameni! Câtă ordine! Și e republică. Dumnezeu s'o binecuvinteze! Numai mulțumire am avut acolo.

Noi am știut că d. Maniu nu vrea republică. De aceea n'am voit-o nici noi. Dar precum se spune că scrie în gazetele guvernului, lucrurile stau altminteri. Apoi, dacă d. Maniu vrea republică, se vede că așe bine! Dacă dumnealui spune să fim republicani, om fi și noi. Că Wilson a fost și el republican și Clemenceau și dânsul, tot așa d. Poincaré și d. Briand. Trebuie că nu-i rușine să fii republican...”

Am desmășit, pe cât mi-a fost cu putință aceste isbucniri naive, provocate de calomniile foilor guvernului.

Totuși ar fi de dorit ca pe viitor nici organul d-lui ministru de justiție, nici acela al d-lui prim-ministru să nu mai samene, în mod atât de ușuratec, propaganda republicană.

Apropo! Pe când datorită bunăvoinței d-lui Duca, presa național-tărănistă și minoritară, din colonia cis-carpatină, e cenzurată cu severitate, oridecâteori aduce desmășiri, în legătură cu chestia „Sabia lui Damocles”, sau cu republicanismul d-lui Maniu, tot atunci, presa din Bu-

crești, în special cea liberală, trece necensurată. Astfel, auzind oamenii noștri, ahtiați după adevăr, despre calomniile monitoarelor oficiale liberale, adresate d-lui Maniu sau partizanilor săi, ei se grăbesc să cumpere ziarele independente din capitală, spre a se putea orienta. Nu pot presupune d-lui Duca intențiunea de a reduce voită, și mai mult, cititorii foilor guvernului, deschizând, ziarelor nefințate la liberali — mulțumită atacurilor prin care guvernul ne face reclamă — cercuri tot mai largi de cititori.

— Sfârșitul în nrul viitor. —

## COMUNICARE

La Liceul „Andrei Șaguna” din Brașov, examenele oclulare încep pe ziua de 6 Februarie a. c.

Toți elevii se vor prezenta la ora 8 a. m., în cancelaria Direcțiunii.

Direct'unea.

Reuniunea de muzică „Gheorghe Dima” Brașov

## Convocare

Membri Reuniunii de Muzică „Gheorghe Dima” Brașov sunt convocați prin aceasta la adunarea generală ordinară, care va avea loc Vineri, 27 Ianuarie 1928 ora 6<sup>1/2</sup>, seara în Sala de Muzică a Liceului A. Șaguna Brașov, cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul anual al comitetului. 2. Raportul anual al casierului, al bibliotecarului și economului. 3. Raportul cenzorilor. 4. Alegerea unui econom. 5. Fixarea cotei țiunilor membrilor pe anul 1928.

Dacă la ora susindicată nu se va întruni numărul de membri cerut prin statut, adunarea generală ordinară va avea loc în aceeași zi la ora 7 seara, când se va putea lucra fără a considera la numărul membrilor prezenți.

Brașov, 8 Ianuarie 1928.  
Președinte: S. Cristea;  
Dr. Ioan Hozan, Dragoș Navroa.  
53 1-1

FOIETONUL „GAZETEI TRANSILVANIEI”.

## Valeriu Branisce în Bucovina

D-l SEVER ZOTTA, cumnatul regretatului fruntaș bucovinean Ț. Iancu Flondor, închină în „Neamul Românesc” o impresionantă amintire lui Valeriu Branisce de pe timpul, când defunctul a condus ziarul partidului național din Bucovina „Patria”, din care reținem următoarele părți:

„De harurile acestei puternice personalități s'au împărțit, scurt timp și Români bucovineni, chemându-l în 1897 pe Branisce să ia conducerea noului ziar „Patria”, care apărea de trei ori pe săptămână, ca organ al partidului național-poporal, înființat de George Popovici și Iancu Flondor. Că alegerea căzu asupra lui Branisce, se datoră probabil vechilor legături de prietenie dela Universitatea din Viena între Flondor și Corneliu Diaconovici directorul ziarului „Dreptatea” din Lugoj, la care Branisce fusese șef-redactor.

Români bucovineni se aflau atunci în plină luptă, fără precedent, cu guvernatorul țării, baronul Frederic de Bourgingnon, cu tot numele francez, un tenace persecutor al tricolorului, un ruginit birocrat din Viena, fără experiență de guvernare și totalmente lipsit de simț și tact politic. În desorientarea lui căuta sfaturi la diferiți oameni politici și firește că șiretenia deosebită

a renegatului rutean Nicolai Wassilko, exploată slăbiciunile noului guvernator pentru scopurile lui nu numai politice dar și private, de notorică incorectitudine.

Pentru înlăturarea acestei influențe nefaste, care se resimțea mai ales pe terenul școlar și bisericesc, Flondor dădu cu o perseverență extraordinară o luptă inegală, lovind mereu în Wassilko, dar necrușând de loc pe prizonierul acestuia, guvernatorul. Pentru întâiașidată îndrăzni un bucovinean în dieta țării să ridice tonul și să vorbească „cu degetul” reprezentantului Împăratului, iar învinuit de acesta de identism, să răspundă: Nu sunt, dar ași fi mândru dacă aș merita această învinuire”.

În acest mediu întrase Branisce, tânărul doctor în litere de peste munți, plin de temperament, senin, optimist, dornic de luptă, neînfricoșat și nepăsător de viitorul lui, pe cale de a-l „compromite” și în Austria. Curând după sosirea lui, Branisce se impune atențiunii publice prin articolele lui, cari oglindeau o cultură superioară, cunoașterea ansamblului politic austro-ungar, judecată clară,

bun simț și acea măsură în expresii — poate școala lui Diaconovici — care deosebește pe scriitorii de scribi și se poate rezuma în maxima înțeleaptă: „fortiter in re, suaviter in modo”. De aceea articolele lui, de regulă neiscălite, aveau autoritate și pe cât erau de gustate de publicul românesc, pe atât de neplăcute erau guvernatorului, care dădu ordin să se confiscă „Patria” pe capete pentru cea mai inocentă critică la adresa guvernului, a funcționarilor, ba chiar și a reprezentanților naționalitățiilor protejate. Un articol al codului penal „instigăte la ură, dispref”, etc., purta grija justificării legale”. Astfel am înaintea mea nr. 311 din 30 August 1899 cu o notiță sub titlul „Al 26-lea număr confiscat” și cu mențiunea că trei pasagii au fost confiscate chiar „în contra dispozițiunei procuraturii”, deci pe cale pur administrativă.

N-rul 311 era să fie al 27-lea iar prilejul îl dăduse prima mea încercare jurnalistică, privitoare la modul insolent în care primise guvernatorul clerul român în frunte cu Mitropolitul Arcadie Ciupercovici, care venise să depună omagiul lui de ziua Împăratului. Spuse Mitropolitului „câi mulțumeste de felicitări, dar că atitudinea clerului ar putea să fie mai patriotică și că „Die wahre Liebe ist das nicht” (adevărata iubire nu este aceasta). Deși Mitropolitul

nu era simpatizat, nici respectat fiind impus de către guvernul central din cauza flexibilității caracterului său, totuși în acel moment solemn el reprezenta biserica ortodoxă a monarhiei austriece și bănuiala era o gafă de oarecare gravitate, iar exploatarea ei era indicată din motive de tactică politică. Articolul meu exprima deci într-o formă amenințătoare o indignare bine simulată și așteptam cu înfrigurare apariția lui. Când în fine apărură și Branisce, îmi întinse ziarul cu articolul, în întregime confiscat, expresia feței mele îi produse un rar acces de răs, care firește mi-se comunicase. Totuși abonații primiseră ziarele confiscate sub plic, iar eu eram mândru că articolul meu a făcut sânge rău guvernatorului. Acesta judecând după gafa lui, evident că și pierduse nervii.

Pe lângă calitățile sus menționate, Branisce avea și cele sociale: vorbea bine și convingător, știa să înflăcăreze line-retul, cuvântul lui eu era al oricui, ci avea suportul „mistic al martirajului, autoritatea suferinței consumate, ecoul sombru al temniței maghiare. Toate clasele îl simpatizau din cauza firei lui deschise și cavaleriești și până și cu ofițerii regimentului 14 de husari, în majoritate maghiari, cari de altfel erau de partea noastră în conflictul devenit și personal, Flondor-Wassilko, avea Branisce raporturi

normale. Cu atât mai periculos păru ca instigator guvernatorului încolțit și văzând că nici confiscările nu-l intimidază pe curajosul lupiator, hotărî expulzarea lui ca cetățean al Ungariei.

După lege ordinul de expulzare trebuia să fie transmis expulzatului pe cale oficială ierarhică. Dar Branisce nu mai locuia de câteva luni la Cernăuți, ci la Storojineț la Flondor, în atenanțele, cari azi servesc drept conac, cărora le ziceau „la mânăștire” din cauza evlaviosului intendent al conacului, iar stăpânul moșiei avea după organizația administrativă de atunci, atribuțiile primarului pe tot teritoriul moșiei. Ordinul sosi deci lui Flondor prin prefectura de județ, dar el răspunse că individul Branisce nu se află pe moșia lui. Guvernatorul se făcuse complex ridicol. Zadarnic îl pândeau organele prefecturii pe Branisce în orașel spre a-i înmâna ordinul, căci el nu mai părăsi incinta parcului, iar accesul lui era interzis fără autorizația stăpânului moșiei. Încercarea unui detectiv evreu de a se apropia de Branisce în parc, deghizat în haină jărănești, nu izbuti; Flondor îl recunoscu și-l zeflemisi zicându-i: „Wusist dus? Purim?” Rușinat plecă detectivul, pe care și azi îl putem vedea în aceeași calitate la gara din Cernăuți.

Astfel chestia se târăgăna peste o lună. Branisce continuă



# Procesul Federației Cooperativelor din județul Brașov

Răspunsul d-lui G. A. Mincu.

— Sfârșit. —

4. Răspunzând la chestiunea cu aprovizionarea Federației cu 200 vagoane grâu din Județul Teleorman, în să lămuresc următoarele:

a) Este absolut inexact, că dl Mihail Capră și fratele meu dl Petre A. Mincu, au făcut vre-o dată parte din Consiliul de Administrație al Cooperativelor „Tărănca” din Zimnicea. Ambii au fost corupțori, în părți egale, cu Banca Generală a Țării Românești, București și cu dl Pleșă din Craiova, la „Moara Teleorman” din comuna Brâncuși Jud. Teleorman, So. An, ce era finanțată și absorbită supravegherată de Banca Generală a Țării Românești, București.

Cu aceste împrejurări explicate, cred că se clarifică complet și oricine poate înțelege, că toate operațiunile „Mori Teleorman” erau sub controlul direct al Băncii Generale a Țării Românești din București, ca și cele ale sucursalei Brașov, ce o conduceam eu.

Primul contract încheiat cu Cooperativa „Tărănca” nu s-a putut executa pentru două motive:

1. Cooperativa „Tărănca” când a contractat, nu a avut stăns grâul vândut și socotea a lăstrânge din bani ce îi va trimite, ca avans, Federala Brașov.

2. Federala Brașov, netrimțând la timp avansurile de bani cerute de Cooperativa „Tărănca”, aceasta a fost în imposibilitate de a mai strâng grâul, care în acest timp se sumea mereu și deci a fost obligată la stornarea contractului.

Cooperativa „Tărănca” nelivrând grâul, de care avea nevoie Federala Brașov, aceasta, s-a aprovizionat dela „Moara Teleorman” prin dnu Capră și Petre Mincu. D-lor au făcut cu Federala Brașov mai multe contracte, cu anume cantități și cu diferite prețuri, după epoca când se încheia contractul și după prețurile, cu cari și vânzătorii puteau să și procure grâul de la producători din Județul Teleorman. Fiecare contract a a fost discutat și aprobat la

timpul său, de către Consiliul de Administrație al Federației, care fiind compus tot din oameni intelectuali, nu se poate zice, că nu au știut ce fac. O verificare a registrelor Federației Brașov, cu registrele Băncii Generale a Țării Românești, Sucursala Brașov și cu cele ale Mori Teleorman, precum și cu afirmația dlui Mihail Capră, fost Administrator Delegat al Mori Teleorman, pot dovedi cu suficientă, că toate sumele plătite de Federala Brașov, au fost complet încasate de vânzător și că nimeni altul nu a avut vre-un profit personal, cum voeste dl Ioniță Stinghe, a lăsa să se creadă. Vor mai dovedi încă și aceia, că la nici unul din contractele de grâu citate mai sus și încheiate de Federala Brașov, aceasta, nu a pierdut nici un ban, ba din contră a realizat câștiguri frumoase, fapt ce nu l-a ajutat Federala Brașov la contractul încheiat cu dl Gogu Ionescu, nașul și recomandatul, ca mult milionar al dlui Ioniță Stinghe.

5. Afirmația dlui Ioniță Stinghe, că fostul Director al Federației Brașov, ar fi declarat că ar fi renunțat la contractele de grâu în chestiune, numai ca o urmare a presiunii mele, este absolut inexactă. După informațiunile ce mi le-am culs în zilele acaste, această afirmațiune nu s-a făcut niciodată de fostul Director al Federației Brașov și nici nu există o asemenea declarație nicăieri.

Avastă invenție s-a putut născoci de dl Ioniță Stinghe cu un singur scop și anume, să și mascheze vechiul obicei, de a forța afaceri personale la Federala, cum au fost cazurile cu talpa, slămina și dl Gogu Ionescu dovedite cu acte, ce se află și în preznt în arhivele Federației Brașov și ale Băncii Generale a Țării Românești, Sucursala Brașov, denotând în a elș timp un cinism extraordinar, sau mai bine zis, o stare de inconștiență cresă.

Dealtfel, la niciunul din contractele de grâu amintite de dl Ioniță Stinghe, fostul Director al Federației nu a renunțat, ci

Federala Brașov a decăzut din aceste contracte, neîndeplinind la timp, din diverse motive, condițiunile contractuale.

Deci nu poate fi vorba, că contractele nu s-au executat din cauza vreunei influențe a subsemnatului.

6. Chestiunea porumbului contingentat.

Prin Centrala Cooperativelor Sătești din București, Federala Brașov a primit circa 100 vagoane porumb, pe care l-a achitat cu bani dați de Banca Generală a Țării Românești, Sucursala Brașov sub condițiunea de a forma gajul Băncii până la replătire, conform convențiunei încheiate între Bancă, Federala Brașov și Centrala Cooperativelor Sătești din București.

Porumbul ajuns la Brașov a fost oferit la toate Cooperativele componente ale Federației Brașov. Majoritatea acestor Cooperative au răspuns că nu mai au nevoie de porumb, întrucât porumbul sosind cu mare întârziere din diferitele motive, nu li se mai cerea. În această situațiune și față de faptul, că porumbul începuse să se strice, precum și că ar fi costat mult o înmagazinare și o bună condiționare, Federala Brașov a dispus vinderea porumbului la orice alți cumpărători, pentru lichidarea gajului Băncii Generale a Țării Românești, Sucursala Brașov, care cerea înapoi capitalul finanțat pentru acest porumb.

Astfel fiind situația, porumbul nu s-a vândut dlui Sommer, fostul Director al Băncii Marmorosch Blank & Co. Sucursala Brașov, și cu care nu am avut niciodată vre-o prietenie, ci s-a dat Secției Comerciale a Băncii Marmorosch Blank & Co. Sucursala Brașov, precum și firmelor comerciale: Matyas și Speil și la câteva cooperative.

Porumbul s-a vândut cu câștiguri frumoase, care au intrat toate în contul Federației Brașov, la Banca Generală a Țării Românești, Sucursala Brașov, pentru achitarea vechei datorii.

Oricând se pot controla registrele Federației Brașov, ale Băncii Generale a Țării Românești, Sucursala Brașov și ale firmelor cumpărătoare Matyas, Speil și Banca Marmorosch Blank & Co. Sucursala Brașov, spre a se vedea, că toate sumele încasate pentru porumb dela cumpărători, au intrat complet în contul Federației Brașov.

Cine face o altă afirmațiune, fără acest control de registre, este un calomniator sau un ireșponzabil.

În ceea-ce mă privește, am fost fericit, că prin această afacere Federala Brașov a avut posibilitatea de a amortiza o bună parte din datoria sa prin câștigurile realizate, afacere, la care este absolut neîntemeiată afirmațiunea, că s-a pierdut vre-o sumă de bani. Cred că la Federala Brașov, nici un om cinstit nu regretă, că prin aceste câștiguri și-au plătit datoriile din vremurile când conlucrau cu dl Ioniță Stinghe. Cred deasemenea, că mai recunosc, că dacă porumbul nu se vindea la timp, se strica, iar această afacere, în loc de câștig, se putea încheia atunci cu pagubă.

7. Chestiunea zahărului contingentat.

Federala Brașov îi s-au repartizat dela Timișoara circa 5000 (cincimii) kgr. zahăr. Nu a fost vorba dar de vagoane întregi, ba nici măcar de unul. Bani pentru acest zahăr s-au dat tot de Banca Generală a Țării Românești, Sucursala Brașov, cu condițiunea, ca zahărul sosit la Brașov, să constituie gajul Băncii. Acest zahăr însă a costat mai mult, adus aci, decât cum se vindea pe piață, cel dela Fabrica Bod. Federala văzând că nu poate desface zahărul în

detailiu — fiind mai scump decât prețul pieței — iar Banca temându-se de o scădere și mai mare a zahărului, deci de micșorarea gajului, au decis împreună vânzarea acestor 5000 kgr. zahăr în total, evitând astfel orice pierdere și risc la această afacere. Ori-ce bun gospodar, în afară de sigur de dl Ioniță Stinghe, nu făcea altfel.

Cu aceste lămuriri date, nu pot conchide, decât că doresc, ca Federala Brașov să aibe și în viitor oameni, cari să ajute cu dragostea și conștiențiozitatea cu care am ajutat o eu, dovadă eliberarea completă a Federației Brașov, în timpul când Banca a finanțat-o sub conducerea mea, de o datorie de Lei 3.587.361, cu care am găsit-o la venirea mea la Banca Generală a Țării Românești, Sucursala Brașov, datorie, rămasă de sub colaborarea și gestiunea d-lui Ioniță Stinghe.

Rugându-Vă ca pe baza dreptului de apărare, să publicați acest articol în primul D-v. număr, ce va apare, Vă salut

cu deosebită stimă

George A. Mincu

Brașov, Strada de Mijloc No. 6. Brașov, 16 Ian. 1928.

ROMANIA

Prefectura județului Brașov. Serviciul financiar economic.

Nr. 38—1928.

## Publicațiune

Prefectura județului Brașov va ținea în ziua de 20 Februarie 1928 la ora 11 a. m. în biroul Nr. 30 din etaj II. al Prefecturii județului a doua oară licitațiune publică, pentru vânzarea unui automobil marca „Hotchkiss” 6 locuri, 4 cilindri 12/25 H. P. Licitatiunea se va ținea în conformitate cu art. 72, 83 al legii Contabilității publice cu oferte închise și sigilate.

Garanția va fi cota de 10% din prețul oferit.

Se va da în primire cumpărătorului, care va face oferta cea mai favorabilă, în baza achitărei prețului de cumpărare, după aprobarea vânzării de către Ministerul de interne.

Cumpărătorul va trebui să preia automobilul în starea cum se găsește în garaj.

p. Prefect: Servatius Șeful serviciului: Lutz. 39 1—1



**De arendat** Biserica Sf. Treimi din Brașov-Tocile dă în arendă pe timp de 3 ani iarba din Gădina lui Timen aproximativ 6 jugări. Licitatiune se va ține Duminică 22 Ianuarie a. c., la orele 11 a. m., după eșirea din biserică, în școala bisericeii. Informații la dl Ștefan Căpățină, Valea Morilor c) Nr. 37 3—3

**De închiriat** sau vânzare casele din Str. Podul Crețului Nr. 26, constatatoare din 5 odăi, grăjd și dependință. Informații la dl Ștefan Căpățină, Valea Morilor c) Nr. 37 3—3

**De vânzare** casele din Str. Podul Crețului Nr. 26, constatatoare din 5 odăi, grăjd și dependință. Informații la dl Ștefan Căpățină, Valea Morilor c) Nr. 37 3—3

**La o Societate de Asigurări** bine organizată în Ardeal se caută achizitori și agenți contra salar fix și comision oferte înscris la Adm. ziarului. 51 1—3

## TEATRU ASTRA

Artiștii Teatrului Național din București sub conducerea marelui artist G. CIPRIAN și cu concursul celebrului comedian I. MORTON și al talentatei artiste DORINA DEMETRESCU etc.

Luni 30 Ianuarie 1928 orele 9 seara vor reprezenta marele succes Bucureștean

## Omul cu mărtoaga

Comedie în 4 acte de G. CIPRIANU.

Bilete la agenția Zane, Astra. La agenție s'au pus în vânzare biletele Trupel TANASE cu formidabilul succes Bucureștean

## „DIN TOATA INIMA”

Revistă în 2 acte și 4 tablouri de A. de HERTZ

și „PAPUȘ LE” cu AGEPSINA MACRJ.

## Bani eftini

Se capătă împrumut pe întebulare. Amatori din provincie trimeteți extrasul al cății funduare și certificatul oficios de valoare

## Agentura Comercială

BRAȘOV

Strada Spitalului 18.

Reprezentanța fabricii de figle. 49 1—0

No. 405/1928.

## Publicațiune

Se publică spre cunoștință generală că în ziua de 22 Februarie 1928 la ora 10 dimineața în localul ocolului silvic Oraș Timș cu sediul Brașov, Strada Argintarilor No. 5, se va vinde prin licitațiune publică, cu oferte închise și sigilate, o cantitate de circa 800 metri ster de fag-foc pe tulpină din pădurea Cheșoară.

Prețul de strigare este pentru un metru ster pe tulpină 100 Lei, ca garanție se cere 8000 Lei

Vânzarea se va face pe lângă observarea dispozițiunilor legii pentru contabilitatea publică (Art 72—83) și conform condițiunilor speciale, de cari amatori pot lua cunoștință zilnic dela ocolul silvic Oraș Timș între orele 8—13.

Brașov, la 13 Ianuarie 1928. Primar: Dr. Moga. Secretar general: Socaciu. 46 1—1

No. 406/1928.

## Publicațiune

Se publică spre cunoștință generală că în ziua de 21 Februarie 1928 ora 11 dimineața, în localul ocolului silvic Oraș Timș cu sediul Brașov, Strada Argintarilor No. 5 se va vinde prin licitațiune publică, cu oferte închise și sigilate o cantitate de circa 650 metri cub de stejar din pădurea Maerșuca pe tulpină.

Prețul de strigare este pentru un metru cub pe tulpină 550 Lei, ca garanție se cere 32.000 Lei.

Vânzarea se va face pe lângă observarea dispozițiunilor legii pentru contabilitatea publică (Art. 72—83) și conform condițiunilor speciale, de cari amatori pot lua cunoștință zilnic dela ocolul silvic Oraș Timș între orele 8—13.

Brașov, la 13 Ianuarie 1928. Primar: Dr. Moga. Secretar general: Socaciu.

să trimită articolele „Patriei”, iar publicul se amuza pe seama guvernatorului, a căruia autoritate scăzuse la zero.

Văzând acesta că nu poate s'o scoată la un capăt, căută un șap ispășitor și aruncând vina asupra prefectului, îl amenință cu destituirea. Acesta, blând și bătrân funcționar de carieră, încercat cu copii și datorii, se rugă desperat lui Flondor să nu-l nenorocească cu rezistența lui, iar Flondor luând avizul lui Branisce, plictisit și el de interarea lui hotări să nu l mai rețină. O memorabilă seară, întruni pentru ultima dată câțiva prieteni la „mânăstire” și se hotări ca plecarea să aibă loc cu precauțiunile necesare, spre a evita un eventual triumf al guvernatorului în ultimul moment prin înmânarea ordinului de expulzare.

Într'o noapte frumoasă de Septembrie, la două ceasuri, se deschise pe tăcute poarta de fier a parcului și aruncând priviri în dreapta și stânga, trecui prin ea mânănd la pas patru cai arabi ai fratelui meu, mici, dar iuți, înhămați la un înalt docar vienez. Liniste deplină, nici o umbră de jandarm.

O luai spre Ropcea, tot la pas, iar înaintea dealului oprii. După câte-va minute de așteptare văzui silueta lui Branisce desprinzându-se dintr'un lan de cartofi; o luase spre mai mare siguranță pe jos prin câmp. Scurt schimb de cuvinte apă-

sate și dădui drumul cailor spre țara liberă, spre România. Înaintea Mihăilenilor colisem la dreapta spre Rogojești fratelui lui Flondor, ai compozitorului Teodor. Ajunsesem pe la 5 dimineața, îl trezirăm și-i explicăram intenția lui Branisce de a trece hotarul cu ocolirea autorităților vamale austriace. Flondor ni explică direcția și după puțini pași eram la hotarul liberator, un șanș urcat. O îmbrățișare lungă și Branisce trecu dincolo, de acolo îmi aruncă, urmând dorinței mele, un bulgăre de pământ liber pentru sora mea, soția lui Iancu Flondor.

Pe Branisce nu l'am revăzut decât târziu după unire la București. Abia l'am recunoscut, probabil și din cauza ochelariilor negri, dar îmbătrânise peste vârsta lui. Viața continuu agitată îl consumase repede. Dar căldura sufletului rămase aceeași, ca și sinceritatea glasului încă puternic, ca și sinceritatea prietenească a unei conștiinși deplin împăcate și senine.

Acum a trecut dincolo de hotarul vieții. Bucoveniile nu l'au uitat și presa lor învrăjbită s'a întălnit în jurul unui nume, care va rămâne o sinteză a iubirei de neam și a vredniciei cetățenești.

**Abonamente la ziar se pot face pe timp mai îndelungat sau lunar.**

# O grea lovitură dată funcționarilor comunali

Avem în fața noastră un ordin al Ministerului de Interne, Direcțiunea Comunală, nr. 22467 din 26 November 1927 sosit primăriei din Brașov la 12 Dec. 1927, prin care se ordonă ca la întocmirea bugetului pe anul 1928, retribuțiunile funcționarilor să rămână neschimbate așa cum au figurat în bugetul pe anul 1925 conform prevederilor dispozițiilor art. 386 alineatul 2 din legea pentru unificarea administrativă.

Ordinul mai spune că în cazul când s'ar fi procedat altfel, să se anuleze toate încadrările făcute iar titlurile și gradele funcționarilor să rămână neschimbate astfel cum au fost în anul 1925.

Cu alte cuvinte zis, funcționarii cari până în anul acesta au beneficiat în urma avansărilor și încadrărilor făcute, conform statutului funcționarilor publici, de lefurile și adaosurile stabilite conform anilor de serviciu și a scumpetei crescând, se văd deodată nu numai reduși în titluri și grade, ci păgubiți materialicește constrânsi fiind să trăiască în anul acesta cu lefurile de acum trei ani.

Nu mai cine cunoaște scumpețea din zilele aceste, cine cunoaște greutățile familiilor numeroase de funcționari, cu copii la școli, poate înțelege în toată puterea ei lovitură grozavă care se aplică funcționărilor comunale. Este un adevărat atentat la existența a mii și mii de familii, aruncați așazicând în mizerie în toată ernia.

Iar ca o ironie a sorții cetim în același timp în „Monitorul Oficial” din luna aceasta sute de avansări de funcționari din ministerul de interne cu 1 Ianuarie 1928 atât ca grade cât și ca leafă. Priu urmare conducătorii țării sunt pentru unii mumă, pentru alții ciumă.

De sine înțeles că această lovitură a produs între funcționarii loviți nu numai o amărăciune ci și o revoltă îndreptățită. Să sperăm că primăria orașului va întreprinde totul ca să delature această nenorocire de pe capul funcționarilor comunali.

Aflăm de altfel că în contra ordinului menționat s'a făcut apel la Curtea de Apel.

## Dela sate.

### Treceri confesionale

În n-rul trecut al ziarului am publicat un articol în care am stigmatizat după cuviință jocul de-a trece dela o confesiune la alta a unor parohieni nemulțumiți cu purtarea preotului lor. Articolul s'a scris din prilejul unui memoriu publicat în ziarul „Adevărul”, pe care l'a trimis o parte din parohienii comunei Budila (jud. Brașov) Mitropolitului dela Sibiu, în care amenință, că dacă nu va fi înlocuit preotul, semnatarii vor trece la confesiunea gr. cat. română.

Interesându-ne mai de aproape de cazul dela Budila am aflat următoarele: De mai multe luni a izbucnit un conflict între directorul școlar și notarul din Budila, care apoi s'a declarat și între învățător și preot. În loc ca pe baza numeroaselor anchete făcute de forurile administrative, școlare și bisericesti, răul să se taie dela rădăcină și să se aducă liniște în sat, chestiunea s'a trăgănat.

Cazul este cu atât mai grav, cu cât în aceste conflicte sunt amestecate și elemente maghiare din comună, cărora le convine zizania între Români. Noi știm că preotul satului a desfășurat o îndelungată și mănoasă activitate bisericască, școlară și națională în această comună încă de sub regimul maghiar, care a culminat în clădirea unei frumoase Case naționale în centrul comunei, care desigur n'a fost și nu este pe placul maghiarilor. Mai aflăm că parohianul care conduce mișcarea de „trecere” a fost lipsit de ani de zile de dreptul de vot în biserică, tocmai pe baza purtării sale avute față de biserică, iar directorul școlar a fost deabia facum detașat din comună.

Credem că se impun de urgență măsuri, ca să se constate răspunderile și să se aducă sancțiunile cuvenite.

### Un primar disolvă o petrecere

Din Tohanul-vechiu primim o corespondență mai lungă, în care ni se scrie că petrecerea societății de vânătoare, care se ține an de an în seara „Bobo-

# Informații

Din Făgăraș ni se scrie: D-l dep. dr. Aurel Dobrescu a sosit la Făgăraș în vederea pregătirii marelui întruniri regionale a P. N. T., care va avea loc aici la 5 Februarie a. c. Populația județului a luat cu mare bucurie la cunoștință ținerea acestei întruniri și se pregătește a primi pe conducătorii și parlamentarii P. N. T. în frunte cu d-nii I. Maniu, I. Mihalache și Al. Vaida cu toată însuflețirea și cu toate onorurile.

La Sf. Gheorghe s'a bătut Luni doba aducându-se la cunoștința populației orașului, că de-acum înainte nu mai are nici un cetățean dreptul să iasă pe stradă după ora 9 seara fără bilet de legitimație.

Lumea e alarmată, căci nimeni nu înțelege rostul acestei măsuri excepționale. Din cauza acesteia și circulă vești alarmante. Autoritățile ar face bine să liniștească populația arătând adevăratele motive ale acestei opreliști. Sau iarăși s'a pus ceva la cale pentru a se produce o diversiune?!

**Infirmarea unui comitet școlar.** Ni se comunică: Cu nrul 1830 din 16 Ian. Casa școalelor a comunicat Comitetului școlar comunal din Brașov, că contestațiile făcute în contra alegerii din 11 Dec. a Comitetului școlar dela grădina de copii No. 4 au fost găsite neîntemeiate și le-a respins confirmând comitetul ales, din care fac parte d-nii: căpitan Rotaru, N. Mazilu, G. Ionescu și I. Muntean, primii doi fiind delegați în Adunarea generală a Comitetului școlar comunal, care are loc mâine Vineri d. a. la ora 3 în sala „Statului”.

**Societatea Principele Mircea** — precum aflăm — lucrează cu febrilitate la reușita programului reprezentăției ce aranjează în sala Redutei la 3 Febr. cu concursul doamnelor și d-soarelor din Societ. Brașovului.

**Masa Studenților „Virgil Onițiu”** a elevilor liceului „A. Șaguna” din loc, mulțumește și pe această cale d-nei *Maria Gh. Dimo*, pentru darul de 500 Lei, în loc de coroană pe mormântul neuitatului Valer Branisce.

# Inscrierile în listele electorale

**CETAȚENI!** Cine n-a fost trecut în listele electorale afișate la primăriei, mai are dreptul conform art. 14 din Legea electorală să prezinte cereri de înscriere și contestații în tot cursul lunii Ianuarie la judecătoria de ocol. Asupra cererilor de înscriere judecătorul se pronunță imediat la prezentarea lor dispunând înscrierea în liste a alegătorului respectiv.

Blanchete pentru înscriere se găsesc la ziarul „Gazeta Transilvaniei” și se pun gratuit la dispoziția celor neînscrși.

**CETAȚENI!** Folosiți-vă de ultimul termen de înscriere (luna Ianuarie) ca să puteți lua parte la apropiaatele alegeri!

## Dela „Astra”.

### Aliații noștri

D-na Maria Popescu-Bogdan, a dăruit Bibliotecii „Astrei” 105 volume și broșuri și 50 nr. din diferite reviste românești.

D-soara Gabriela Ciornei, 60 volume, majoritatea din cea mai sănătoasă literatură franceză și 3 nr. din reviste.

D-l Insp. Constantin Dumitrescu, 9 vol., 6 broșuri și 168 nr. de reviste.

Valoarea donațiilor, azi când tiparul românesc consideră o sută de lei drept minimul preț posibil de a fi trecut pe copertă, azi când numărul cetitorilor — majoritatea tocmai din pricina asta — indică pe termometrul culturii „noastre, descurajante liniuțe sub zero, ori cât ar mulțumi „Astra” donatorilor, tot n'ar fi destul. Va veni însă o zi când la recunoștința noastră se va adaoga și aceea a prietenilor, care ne vor cerceta. De-abia atunci, numele celui sau celor prinse în patralul ștampilei „donație de...” se va bucura de toată cinstea care i se cuvine.

În ofensiva noastră culturală, îi avem aliași pe acești donatori. Victoria n'o vom serba prin tratate, dedesubtul cărora semnăturile diplomaților au valoarea cepei degerate. Dar nici nu încheiem alianțe dictate de interese particulare. Situați la periferia luptei de harțaguri politice, izolați de șandramalele bisericuțelor de tot felul, ai căror închinători — mulți dar... — idoma vorbei lui Lăpușeanu — fac exerciții de temenele dulcege în orele libere, vom învinge tocmai prin tăcerea noastră, mai activă decât activitatea de suprafață cu intenții de căpătuială, a guralivilor seci.

Și vor fi aliații noștri, toți care vor căuta să deschidă cărțile bibliotecii noastre, atunci, când ea se va putea deschide în condițiuni satisfăcătoare. Cu toții vom forma atunci un partid, pentru că reprezentăm o credință: credința în puterea culturii. Cu principii republicane în fața Majestății Sale Proslia, și totuși dinasticii convinși ne vom trudi să întronăm în locul semidoctismului cu pretențiuni de curtezană favorită, forța cu puteri dictatoriale a sufletului cultivat.

Iar în ziua aceea, dacă d-ți cetitorule, ieșind dela bibliotecă întâmplător te va opri un tip cunoscut la poartă, cu picioarele vârate în doi saci charleston și cu un zămbet uscat îți va spune: „Ce-ți pierzi vremea prietene pe-aici?” tu, cel cu sufletul trăit în atmosfera caselor bătrânești dela Medeleni, prieten bun cu Olgața, Monica și Dănuț, despărțându-te de el, spune-i fără răutate și fără ură: „Ești prost, amice!”

Ca aliat al nostru, la întrebarea pusă de el, nu-i poți servi alt răspuns. Ion Colan.

## Balul Crucei Roșii Brașov.

Comitetul Crucei Roșii Brașov organizează în ziua de Miercuri 1 Februarie în Saloanele Cercului Militar balul Crucii roșii. Comitetul ajutat de autoritățile militare și civile face pregătiri frumoase pentru această Serbare de binefacere. Se știe că această Societate însemnată, are scopurile cele mai nobile, atât în timp de războiu cât și în timp de pace. Crucea Roșie Brașov susține o cantină, dispensariu pentru elevii debili și săraci din școalele primare, care sunt primiți fără deosebire de naționalitate. Crucea Roșie stă în ajutorul nenorociților cărora cu fie-care ocaziune le dă sprințul său. Fie-care cetățean este astfel dator a participa cu ajutorul său la această serbare.

Balul stă sub înaltul patronaj al Președintei Sale de onoare Maj. Sa Regina Maria.

**Lucrările comisiunilor fiscale.** Conform unei circulare a ministerului de finanțe, adresată administrațiilor financiare, lucrările comisiunilor fiscale de apel vor începe la 1 Februarie. Comisiunile vor avea de cercetat apelurile nejudicate în 1927, casările și apelurile făcute în urma impunerilor stabilite de comisiunile de recensământ.

**Tinerea unui examen de admitere pentru funcțiunea de pretor s'a fixat cu începere dela 6 Februarie 1928, prin deciziune Ministerială. Amănunte la prefectura județului Brașov.**

## Convocare

la adunarea generală a Societății Române de vânătoare ce se va ține Sâmbătă în 28 Ianuarie a. c. ora 5 p. m. în sala Sfatului orașenesc cu următoarea

Ordine de zi:

1. Raportul comitetului asupra activității sale în cursul anului 1927.
2. Raportul casierului asupra gestiunii anului 1927.
3. Raportul censorilor.
4. Aprobarea proiectului de buget.
5. Modificarea statutelor și a regulamentului societății.
6. Aprobarea cooptării a doi membrii în comitet (Art. 18).
7. Fixarea taxelor pe anul 1928.
8. Propuneri și interpelări.

Brașov, la 17 Ianuarie 1928.

Președinte: Secretar:  
E. Socaciu. N. Baboie.  
50 1—1

**Români, abonați cel mai vechiu ziar românesc politic „Gazeta Transilvaniei”, care împlinește 90 ani de existență.**

tezei” — deși anunțată în regulă și autorizată de prefectura județului — a fost disolvată de primarul comunei, care se supărase din cauză că d-l învățător pensionat N. Pop, care făcea pe casierul în sara petrecerii, n-a voit să-i achite imediat o sumă de lei 1800 din încasările făcute, din care sumă d-sa și alți prieteni voia să se înveselească.

Ceea ce e mai trist, este că la petrecere veniseră pe lângă popor, numeroși streini și intelectuali, între cari și d-l consilier județean dr. Boita, care înzădar ar fi încercat să mulcomească pe alotputernicul primar. Ar fi urmat scene din cele mai penibile.

Petrecerea s'a spart și oamenii de bine au plecat cu impresii din cele mai detestabile.

Denunțăm cazul d-lui prefect ca să-l ancheteze și să aplice cuvenitele sancțiuni, ca să se evite pe viitor astfel de întâmplări rușinoase.



## LOTERIA LIGII CULTURALE

Aprobată de Onor. Minist. de Interne cu No. 5570 A.

5.9 câștiguri șapte milioane

Lei 7,000,000

|                 |           |
|-----------------|-----------|
| 1 câștig de Lei | 2 000.000 |
| 1 „ „ „         | 1.000.000 |
| 2 câștiguri a „ | 500.000   |
| 4 „ „ „         | 200.000   |
| 6 „ „ „         | 100.000   |

și multe alte câștiguri mai mici

— CÂȘTIGURILE SE PLĂTESC INTEGRAL —

Se vând la toate secțiunile Ligei Culturale, Bănci, Librării și la Depozitari de ziare. Unde nu se găsesc lozuri, adresați Comenzile în scris de valoarea lor, prin mandat poștal: Biroului Ligei Culturale, București, Str. Luterană 6 Etaj I. Pentru comenzi mai mici de 5 Lozuri se adaugă 20 Lei pentru port și recom. Comenzile mai mari de 5 lozuri se expediază franco de orice cheltueli. 12—0